

ELi strateegia araabia maailma reformide kohta

Euroopa Parlamendi 10. mai 2007. aasta resolutsioon reformide kohta araabia maailmas: milline peaks olema Euroopa Liidu strateegia? (2006/2172(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ja nõukogu suuniseid ja strateegiaid erinevate araabia riikide suhtes;
- võttes arvesse vahearuanne Euroopa Liidu strateegilise partnerluse kohta Vahemere piirkonna ja Lähis-Idaga, mille Euroopa Ülemkogu 2006. aasta detsembris vastu võttis;
- võttes arvesse 2003. aastal ELi kõrge esindaja poolt esitatud Euroopa strateegiat araabia maailma suhtes;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile pealkirjaga „Laienenud Euroopa — naabruspoliitika: uus raamistik suhetes ida- ja lõunanaabritega” (KOM(2003)0104), Euroopa naabruspoliitika strateegiadokumenti (KOM(2004)0373), komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles kehtestatakse üldsätted Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi loomiseks (KOM(2004)0628), komisjoni teatist nõukogule Euroopa naabruspoliitika tegevuskavu käsitlevate komisjoni ettepanekute kohta (KOM(2004)0795) ja asjaomaseid riike käsitlevaid tegevuskavu ning komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta (KOM(2006)0726);
- võttes arvesse 2005. aasta 21. aprillil sõnastatud Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee Euroopa eesistumise poliitilisi prioriteete, mis seisnevad inimõiguste alase dialoogi tugevdamises partnerriikide parlamentidega;
- võttes arvesse 21. novembril 2005. aastal Rabatis ja 27. märtsil 2006. aastal Brüsselis Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee koosolekul vastu võetud resolutsioone;
- võttes arvesse ÜRO arenguprogrammi raames 2002., 2003. ja 2005. aastal avaldatud inimarengu aruandeid araabia maailma kohta ning eelkõige 2004. aasta aruannet pealkirjaga „Teel vabadusele araabia maailmas”;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Euroopa Liidu Vahemere piirkonna poliitika kohta, eelkõige 12. veebruari 2004. aasta resolutsiooni uue tõuke andmise kohta ELi inimõiguste ja demokratiseerimise alasele tegevusele koostöös Vahemere piirkonna partneritega¹, Barcelonas Euroopa - Vahemere piirkonna maade 28. novembri

¹ ELT C 97 E, 22.4.2004, lk 656,

2005. aasta tippkohtumisel vastu võetud viieaastast tööprogrammi ja 27. oktoobri 2005. aasta resolutsiooni läbivaadatud Barcelona protsessi kohta¹;

- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülddeklaratsiooni;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A6–0127/2007),
- A. arvestades, et araabluse mõiste identiteedi aluse tähenduses on ühiseks iseloomustavaks jooneks paljude rahvaste ja riikide jaoks ulatuslikus geograafilises vööndis Maghrebi piirkonnast Pärsia laheni, sealhulgas Mašriki riikides ja Lähis-Idas;
- B. arvestades, et selline araablus avaldub nii poliitilisest (monarhiad, araabia vabariigid, araablus Iisraeli Riigis ja Palestiina omavalitsuses), religioosest (sunnitlikud muslimid – sealhulgas vahhabiidid –, alaviidid, druusid ja šiiidid ning erinevad kristlikud usulahud) kui ka ühiskondlikust (suured linnad, maapiirkonnad, mäed, rändrahvad) vaatepunktist erinevates olukordades, kuid et sellega kaasnevad ühised tunnused, mis ei küsi riigipiiridest;
- C. arvestades, et euroopalik arusaam araabia maailmast piirdub üldjuhul riikide- või isegi piirkondadevahelistel kahepoolsetel suhetel tugineva lähenemisega ning taaselustada tuleks ELi globaalne strateegia araabia maailma suhtes, tuginedes mitte ainult olemasolevatele piirkondlikele organisatsioonidele (Araabia Liiga, Pärsia lahe koostöönõukogu ja Maghrebi Araabia Liit, kui see taas tegevust jätkab) ning olemasolevatele vahenditele ja struktuuridele (Euromed, Meda-programm, assotsieerumislepingud, Euroopa naabruspoliitika), vaid ka tõhustades toetust valitsusväliste osalejatele piirkonnas;
- D. arvestades, et 2003. aastal ELi kõrge esindaja poolt esitatud Euroopa strateegia araabia maailma suhtes oli suuresti mõjutatud 2001. aasta 11. septembri terroristlike rünnakute järel esile kerkinud ohtudest ja ähvardustest;
- E. arvestades, et praegu on Euroopas vaja paremini ja sügavamalt mõista mitmetahulist ühiskonda ja kultuurilisi erinevusi araabia maailmas, et kõrvaldada lõhe Vahemere kahe kalda vahel, parandada ELi liikmesriikides integratsioonipoliitikat ning ületada stereotüübid ja eelarvamused;
- F. arvestades, et külma sõja ja kahepooluselise maailmakorra lõpust tulenenud suured muudatused julgustasid nii araabia ühiskondade emantsipeerumissoovi kui ka teatud araabia valitsuste ning majanduslike ja ühiskondlike jõudude soovi osaleda aktiivselt globaliseerumises ja mitmepooluselise maailmakorra loomises;
- G. arvestades, et kodanikuühiskond ja araabia maailmas pikka aega alla surutud huvigrupid annavad endast üha rohkem märku ning nõuavad ärakuulamist, suuremat tegevusvabadust ja kasvavat poliitilist rolli;

¹ ELT C 272 E, 9.11.2006, lk 570.

- H. arvestades, et seni on katsed araabia renessansi ehk laiaulatuslikku reformimist läbi viia lõppenud läbikukkumisega ning igasugust araabia ühtsuse loomist on pidurdanud riigikeskne natsionalism;
- I. arvestades, et 23. ja 24. mail 2004. aastal Tuneesias toimunud Araabia Liiga nõukogu tippkohtumisel vastu võetud lõppdeklaratsioonis kinnitatakse muu hulgas kohustust reformida ja ajakohastada liikmesriike demokraatia ja poliitilise osaluse tugevdamise abil;
- J. arvestades, et nii araabia maade kui nende Euroopa partnerite ühistes huvides on käivitada poliitilised, majanduslikud ja ühiskondlikud reformid, et taaselavdada kogu piirkonnas tervikuna koostööd, stabiilsust, demokratiseerimisprotsessi ja elatustaseme kasvu ning ühiskondliku ebavõrdsuse vähendamist;
- K. arvestades, et vaid edusammud poliitilises ja majanduslikus liberaliseerimises ning inimõiguste austamises ning sotsiaal- ja haridusvaldkonnas võivad aidata kaasa suurema stabiilsuse saavutamisele nendes riikides ning arvestades, et vastuseis muutustele ei taga mingil viisil tegelikku stabiilsust;
- L. arvestades, et ÜRO ja eelkõige ÜRO tsivilisatsioonide liidu kõrgetasemelise töörühma ja ÜRO arenguprogrammi viimaste aastate tegevus, mis puudutab araabia ühiskondade erinevaid aspekte, tuleks kujundada konkreetseks ja reaalseks poliitikaks;
- M. arvestades, et Euroopa suhted asjaomaste riikide ametiasutustega on liiga kaua aega põhinenud ainult stabiilsuse ja strateegilise partnerluse taotlemisel, võtmata arvesse ametiasutustepoolset üldiste inimõiguste austamist, õõnestades sellega kodanikuühiskonna sidusrühmade jõupingutusi reformida eri ühiskondi seestpoolt;
- N. arvestades, et on oluline luua raamistik, mille sees saab araabia ühiskonna erinevate jõudude dialoog toimuda vabalt ja avatult, et algatada seestpoolt tõeline reformiprotsess;
- O. arvestades, et 1994. aastal vastu võetud Araabia inimõiguste harta väljendab püüdlust tagada inimõiguste austamine araabia maailmas; avaldades aga kahetsust, et mõned sätted on sõnastatud viisil, mis võimaldab erinevaid tõlgendusi;
- P. arvestades, et araabia liikumise algatajate eesmärkide hulka kuulus ka ühiskonna ilmalikuks muutmine; arvestades, et poliitilise islami praegune areng ei näi andvat sobivaid vastuseid poliitiliste reformidega seotud probleemidele; avaldades muret, et poliitilise reformi ummikseis ohutab radikaalset islamit ja juudiviha; tuletades meelde, et poliitilise islami mõõdukus sõltub nii sellest, kui kindel on institutsiooniline raamistik, milles need jõud arenevad, kui ka võimalustest, mida viimane pakub poliitika kujundamise mõjutamiseks,
1. on veendunud, et araabia identiteet ei ole kuidagi kokkusobimatu ei lääneliku nüüdisaegsuse mõiste ega oluliste reformide tegemisega; on arvamusel, et suutmatustunnet, mis on „araabia maailmavalu” aluseks, on võimalik ületada uuendatud partnerluse raames, mis põhineks vastastikusel mõistmisel, usaldusel, ühiskondlike ja kultuuritavade austamisel ning teise usaldusväärsusel; tuletab meelde, et araabia ühiskondade läänestamine pole ainus võimalik tee ning demokraatia, õigusriigi ja

inimõiguste mõisted on universaalsed põhiväärtused, mille paljud moslemite võimustruktuurid ja valitsused on islamiga kokkusobivaks kuulutanud;

2. tunneb heameelt eespool mainitud komisjoni teatise üle Euroopa naabruspoliitika tugevdamise teemal; peab Euroopa naabruspoliitikat oluliseks reformide propageerimise vahendiks ELi lõuna- ja idanaabrite juures; väljendab pettumust valitsemistava rahastu jaoks ette nähtud summa üle ning on seisukohal, et seda tuleks tõhususe tagamiseks suurendada;
3. on viimaste aastakümnete jooksul ELi poolt partnerriikide suhtes kasutatud kahepoolsetest ja ühekordsetest strateegiatest tulenevaid piiranguid arvesse võttes arvamusel, et ELi välistegevuse ratsionaliseerimise raames tuleks anda ELi ja liikmesriikide partnerlusele araabia maailmaga tervikuna uus hoog, pidades samal ajal silmas erikoostöosektoritega seotud eesmärgi ja tegutsedes kooskõlas olemasolevate poliitiliste struktuuridega, nagu Araabia Liiga ja Pärsia lahe koostöönõukogu ning Maghrebi Araabia Liit, kui viimane tegevust jätkab; rõhutab, et ühine tegutsemine piirkondlikul tasandil kodanikuühiskonna organisatsioonide ja reformiliikumistega ning eelkõige liberaalset demokraatiat vägivallatul viisil propageerivate poliitiliste organisatsioonidega peaks olema selle ettevõtmise osa;
4. juhib tähelepanu sellele, et reformiprotsessi nõrkus araabia maailmas tuleneb ka mõnede araabia maade vahelistest probleemidest ja vastuoludest; on seisukohal, et Euroopa Liit peaks tegema kõik endast oleneva nende riikide poliitilise ja majandusliku lõimumise hõlbustamiseks; märgib, et tegeliku mõju avaldamiseks ei tohi EL näidata üleolekutunnet ega käituda õpetajana, vaid peab muutma Euroopa – araabia maade suhted võrdsetel alustel toimuvaks dialoogiks;
5. on seisukohal, et Euroopa – araabia maade suhete raames on äärmiselt oluline võtta nõuetekohaselt arvesse ülitähtsat vajadust võidelda terrorismi vastu, kuid selle suhte tõhususe ja sisukuse jaoks on oluline, et terrorismivastane võitlus ei varjutaks ega pidurdaks tervet hulka muid ühishuvide valdkondi, täpsemalt majanduslikku ja ühiskondlikku arengut, tööhõivet, säästvat arengut, tõhusat avalikku haldust, unustamata sealjuures korrupsioonivastast võitlust, demokraatiat ja sallivust toetava tugeva ja tegusa kodanikuühiskonna arendamist ja kinnistamist, võitlust võrdõiguslikkuse edendamiseks meeste ja naiste vahel, erineva seksuaalse sättumuse täielikku austamist ja mittediskrimineerimist, maailma kultuuripärandi säilitamist, kultuuridevahelist dialoogi, head valitsemistava, vaba ja õiglast meediat, poliitilist osalust ning inimõiguste ja põhivabaduste edendamist, südametunnistus- ning usu-, mõtte- ja ühinemisvabadust, võitlust piinamise vastu ja surmanuhtluse kaotamist ning sallimatuse ja fundamentalismi hülgamist, et luua rahu ja jagatud heaolu ala;
6. kutsub araabia maid üles kõrvaldama kõik karistamatuse vormid ning seadma sisse üleminekuõiguse mehhanismid, et tagada õigusemõistmine inimõiguste raskete rikkumiste ohvritele ning selliste kuritegude eest vastutavate inimeste vastutusele võtmine; kutsub samas vaimus üles araabia maid ratifitseerima Rooma statuuti, millega luuakse Rahvusvaheline Kriminaalkohus, ja allkirjastama kõikide inimeste sunniivisilise kadumise eest kaitsmise rahvusvahelist konventsiooni;
7. tunneb heameelt dialoogifoorumite olemasolu üle Euroopa Liidu ja araabia maailma vahel ning Barcelona protsessi ja Vahemere ja Lähis-Ida strateegilise partnerluse käigus

käivitatud arvukate koostööprojektide ja algatuste ning Pärsia lahe araabia riikide koostöönookoguga tehtava koostöö üle;

8. rõhutab rolli, mida Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarne assamblee etendab demokraatliku organina, mis ühendab Vahemere mõlema kalda parlamendiliikmeid Barcelona protsessi kolmes sambas; nõuab koostöö tugevdamist Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarne assamblee, komisjoni ja Euroopa Liidu nõukogu vahel; kinnitab veel kord, et Barcelona protsessi parlamentaarse institutsioonina on Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarne assamblee kättesaadav ja valmis aitama Iisraeli – araabia maade konfliktile lahenduse leidmisel;
9. on arvamusel, et seejärel on oluline edendada Barcelona protsessi kolmandat sammast, täpsemalt inim- ja sotsiaalkoostööd, et ületada stereotüübid ja arusaamatused, mis takistavad siirast ja süvendatud lähenemist Vahemere kummagi kalda rahvaste vahel; kutsub Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse sidusrühmi ja eelkõige valitsusi üles toetama Anna Lindhi Euroopa – Vahemere piirkonna kultuuridevahelise dialoogi fondi tööd, andes sellele piisavad vahendid, et tugevdada toda võrgustike võrgustikku, mis ühendab üle 1200 organisatsiooni ja ühenduse, kes tegutsevad ühiskonnas dialoogi arendamise nimel;
10. kutsub ELi ja tema liikmesriike ning kogu rahvusvahelist üldsust üles arendama tasakaalustatud suhteid piirkonna riikidega; juhib tähelepanu sellele, et teatavate riikide suurem ühepoolne toetamine või hukkamõist teiste riikidega võrreldes võib tuua kaasa polariseerumise ja muuta juba praegugi väga keerulist olukorda araabia maailmas veelgi keerulisemaks;
11. on seisukohal, et jõupingutused uute läbirääkimiste alustamiseks araabia riikidega ei tohi hõlmata isikuid, organisatsioone ega riike, kes kiidavad heaks terrorismi ja eitavad Iisraeli Riigi seaduslikku eksisteerimisõigust;
12. märgib, et igasugune Euroopa – araabia maade suhete süvendamine sõltub Euroopa energiast ja talendist lepitada oma kohustus ja ajalooline vastustus Iisraeli Riigi ja juudi rahva ees kohustuse ja ajaloolise vastutusega, mis tal on kolmanda sõbraliku jõuna mõlema osapoole ees, et mõista hukka liialdused mõlemal poolel ja soodustada vastastikusi järeleandmisi, eelkõige võimaldades luua demokraatliku Palestiina riigi, mis eksisteeriks rahu ja turvalisuses kõrvuti Iisraeli Riigiga;
13. avaldab seoses sellega toetust Saudi Araabia rahualgatusetele, mis 28. märtsil 2007. aastal Riyaadis toimunud Araabia Liiga tippkohtumisel ühehäälselt heaks kiideti; on seisukohal, et see on araabia maailma oluline panus püüdlustesse alustada uuesti rahuprotsessi ning jõuda Iisraeli-Palestiina konflikti tervikliku lahendamiseni; palub, et nõukogu rakendaks kõiki jõupingutusi, et käsitleda seda ettepanekut neliku järgmisel kohtumisel ning leida viise Araabia Liiga tihedamaks sidumiseks selles raamistikus;
14. mõistab, et üks Euroopa – araabia maade dialoogi nõrkustest seisneb selles, et araabia riikide poliitilistel esindajatel puudub demokraatia-, majandus- ja sotsiaalvalla puuduste tõttu teinekord legitiimsus isegi oma riigis;

15. nõuab seetõttu, et Euroopa pakuks nähtavat poliitilist tuge kodanikuühiskonna sidusrühmadele, ühendustele ja usuorganisatsioonidele ning eelkõige demokraatiat vägivallatul viisil propageerivatele poliitilistele organisatsioonidele, välja arvatud sektantlikud, fundamentalistlikud ja äärmusnatsionalistlikud ühendused, ning kaasaks vajadusel ka mõõdukad osalejad (sealhulgas eriti ilmalikud islamistid), keda Euroopa on julgustanud demokraatias osalema, tasakaalustades seeläbi kultuurilist lähendamist ja poliitilist pragmatismi; usub, et sellise toetuse edu sõltub olulisel määral poliitiliste ja ühiskondlike struktuuride sügavast mõistmisest ning edusammudest ja võimest tegutseda vastavalt kohalikule poliitilisele dünaamikale; on arvamusel, et kooskõlas tsivilisatsioonide dialoogi ja kõikide ÜRO asjakohaste algatustega peab kultuuridevahelise dialoogi elavdamine toimuma ühise ja universaalse humanistliku ühisnimetaja abil, mis ületab dogmad ja kogukondlikud tavad;
16. kinnitab seepärast resoluutselt, et Euroopa Liit peab alustama ulatuslikku kultuurilist dialoogi, julgustamaks araabia maade poliitilisi partnereid omaks võtma EL põhiväärtusi (õigusriik, inimõigused, demokraatia jms), võttes arvesse erinevaid kultuurilisi ja poliitilisi arusaamu;
17. võtab teadmiseks piiratud edusammud araabia riikide vahelise kaubavahetuse liberaliseerimisel ja erasektori tugevdamisel; nõuab, et komisjon ja nõukogu kahekordistaksid jõupingutusi araabia riikide säästva ja õiglase arengu julgustamiseks, vähendades majandusreformide ühiskondlikku negatiivset mõju leevendava struktuuri- ja sotsiaalpoliitika abil ebavõrdsust; toetab araabia maade majanduslikku lõimumist, eelkõige oluliste turgude osas, nagu energia- ja telekommunikatsiooniturg, et luua soodus arengudünaamika teistele sektoritele, võttes samaaegselt kasutusele ergutuspoliitika reformide käivitamiseks täpsetel ja piiritletud tehnilistel ja poliitilistel tingimustel; tunneb heameelt Euroopa – Vahemere piirkonna vabakaubandusala loomiseks tehtud jõupingutuste ning Agadiri lepingu üle, millega edendatakse piirkonnasisest kaubandust; ootab ELi – Pärsia lahe koostöönõukogu vabakaubanduslepingu sõlmimist;
18. võtab seoses poliitiliste reformide ja demokraatia edendamise teadmiseks, et olukord araabia maailma eri paigus on väga erinev, mistõttu ei ole kohane luua ühtseid mudeleid;
19. loodab, et araabia maad, kes pole seda veel teinud, pühenduvad rohkem usulisele vabadusele ning inimeste ja kogukondade õigusele oma uskumusi avalikult tunnustada ja oma usku viljelda, tagades ka institutsioonide ja poliitilise võimu sõltumatuse ning lahususe religioossetest instantsidest; leiab, et selles küsimuses peaks miljonite Euroopas elavate muslimite kogemus aitama araabia maadel rakendada vastastikkuse põhimõtet, mis on rahvusvaheliste suhete üks püsivaid aluseid;
20. rõhutab, et kodanikuühiskonna arengu toetamist ja põhiõiguste austamist, eelkõige seoses sõna- ja usuvabadusega, ei tohi segamini ajada riigikorra valiku ega liidrite määramisega; rõhutab vajadust jälgida piirkonna arengut, austades samal ajal inimeste tahet ning võttes arvesse kultuurilisi, ajaloolisi ja poliitilisi erinevusi; märkides, et araabia rahvaste tahe võib olla teistsugune, kui Euroopas tavaks, mistõttu võib kõikidel katsetel sundida neid jõuga Euroopa järgi joonduma olla soovitudle vastupidine mõju; rõhutab, et muudatuste legitiimseks muutmiseks peavad asjaomased rahvad need vastu võtma ja neid toetama;

21. loodab eelkõige teadlikkuse suurenemist naiste rolli ja naiste emantsipeerumise suhtes kodanikuühiskonnas ja poliitikamaailmas;
22. nõuab tungivalt, et Araabia Liiga vaataks läbi ja selgitaks Araabia inimõiguste harta teatavaid sätteid ning töötaks välja mehhanismid, mis võimaldaksid jälgida harta sätete täitmist selle allkirjastanud riikides;
23. juhib tähelepanu sellele, et demokraatia ja õigusriigi tugevdamine ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine on Euroopa Liidu välispoliitika eesmärged ning seetõttu on õiglane ja järjepidev rakendada ambitsioonikat inimõiguspoliitikat, mis põhineks lepingutes sisalduva inimõiguste ja demokraatiaklausli täitmisel ning struktureeritud ja põhjalikul dialoogil asjaomases piirkonnas; juhib samal ajal tähelepanu sellele, et araabia maad on ratifitseerinud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti, kohustudes seega igaüks oma riigis asjaomaste õiguste järgmise tagama;
24. kutsub komisjoni üles soodustama senisest enam araabia maailmas õigusriigi põhimõtte austamist ning õigusreformi, mis tuleb läbi viia üldiste inimõiguste põhimõtete vaimus, ja poliitilist reformi, millega seadustada opositsiooni tegevus, tehes seda olemasolevatest institutsioonidest lähtuvalt ja ilma järskude muudatusteta ning juhindudes Euroopa naabruspoliitika tegevuskavadest ja Barcelona protsessi raames tehtud otsustest; julgustab komisjoni kasutama täielikult ära Euroopa demokraatia ja inimõiguste instrumendi (EIDHR) pakutavaid võimalusi, et toetada nimetatud piirkonnas kodanikuühiskonda ja poliitilise reformi liikumisi;
25. kutsub komisjoni sel eesmärgil üles andma sobivat toetust kõikidele reformiliikumise sidusrühmadele araabia maailmas, kaasama nii valitsussektori kui kodanikuühiskonna osalejaid ning andma toetust araabia ühisinstitutsioonide ja eelkõige parlamentaarsete institutsioonide asutamiseks; kutsub komisjoni samuti üles töötama koos Araabia Liigaga välja kõrgeimal tasandil ning subsidiaarsuse alusel kõikide ühist huvi pakkuvate valdkondade jaoks alalise ametliku konsultatsiooni- ja seiremehhanismi; kutsub Euroopa Liitu ja Araabia Liiget üles korraldama ühiste tegevuskavade ja töövaldkondade väljatöötamiseks regulaarselt tippkohtumisi;
26. rõhutab uute massiteabevahendite tähtsust ja julgustab neid araabia maailmas rohkem kasutama, et levitada demokraatlikke väärtusi ja luua panaraabia avalik sfäär, mida iseloomustaksid arutelud ja erinevate ideede rohkus; rõhutab sellega seoses vajadust alustada Euronews'i programmide edastamist araabia ja farsi keeles;
27. kutsub komisjoni, nõukogu ja liikmesriike üles julgustama üliõpilaste, õpetajate, õppejõudude ja teadlaste vahetust ELi ja araabia maade vahel ning soodustama sellist vahetust kohandatud ja paindlikuma viisarežiimi kaudu;
28. julgustab liikmesriike looma oma territooriumil uurimiskeskuseid, mille eesmärk on araabia riikide ja Euroopa riikide vaheline kultuurivahetus ja võrdlusuuringud, et pakkuda võimalusi interdistsiplinaarsete uuringute süvendamiseks ja luua sildu vastastikuse arusaamise edendamiseks;
29. kutsub komisjoni üles julgustama kõiki kättesaadavaid vahendeid kasutades ülikooli- ja teadusuuringuid araabia maailmas ning edendama ambitsioonika kirjastamispoliitika

rakendamist, et arendada teadus- ja kirjandusteoste avaldamist ja tõlkimist igäihele kättesaadava hinnaga;

30. kutsub komisjoni üles toetama algatusi, mille abil püütakse võidelda korrupsiooni vastu araabia maailmas, eelkõige läbipaistvate eeskirjade kehtestamist riigiteenistujate ametisemääramiseks;
31. on arvamusel, et – nagu äsjasel puhul Liibanoni toetuse konverentsil Pariis III – kõige tõhusamaks ja usaldusväärsemaks vahendiks liidu ja tema liikmesriikide nähtava kohalolu tagamiseks võib osutada araabia maailma reformidele strateegilise ja tingimusliku abina antav Euroopa Liidu rahaline toetus, mille puhul austatakse olemasolevaid kokkuleppeid ja lähtutakse erinevate riikide ja piirkondade poliitilisest olukorrast;
32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, Araabia Liigale, Pärsia lahe koostöönõukogule ning liikmesriikide, araabia riikide ja Iisraeli valitsustele ja parlamentidele.